ja pea olli assi kulatud ja wannemate keskis selgeks tehtud; agga Jürg olli sest hopis teadmata.

Selsammal süggisel kossiti Jürri möllemad öed, Marrit ja Kaie. Kaks töteggijat piddi korraga perest ärraminnema, ja wannemad ei raatsinud omma tüttardele sedda keelda. Nende peigmehhed ollid Jürri peastetud sõbrad, ja ei olnud neid kuidagipiddi laita. Paio perre olli küllast tükki maad ärra, ja jubba Ado issa issa aiast sadik waikne wagga ello perres ja jummalakartus perre rahwa süddames. Pannid nüüd ka Jürri sõbrad essite kül immetelledes, agga wimaks römustelledes sedda armast ello wisi tähhele ja öppisid omma sõbra öed armastama, ei mitte lihha himmo järrele, kuida parrako teinud, kes kõrtsi käimisest pari lainud, waid öige armastus köitis nende süddamed ühte. Sesamma luggu olli wastastiko, peiude ja mõrside poolt, ja se olli waggast süddamest. Kül ollid Marril enne kossilased käinud, agga et nende ello wiis ei olnud wagga rahwa kombel, siis ei wõtnud ei temma, egga temma wannemad neid wasto.

Agga nüüd murret Paio perres! Tüttardele tulli pulme tehha, ja Jürg piddi naest wõtma. Tüttardele tehti pulme; ei Jürg weel ei wõtnud naest! — Issa ja emma räkisid temmale: „Meie perrest lähheb kaks töteggijat ärra ja meie peame teist assemele murretsema. Sinna olled kahhekümne kue aastane pois, ja sinnulgi aeg, et nõuad ennesele seltsi. Olleme ka jo pruti sulle kulanud, kes ausa rahwa laps ja oskab emmale abbiks olla. Rede õhto sadame sind Kasse perresse.“

Jürg wastas: „Armsad wannemad! Minna olen ikka püüdnud römoga teie käsko täita ja teie mele pärrast tehha; agga selle asja pärrast pallun ma wasto, sest Lisut ma ei tahha! Mis rikkus aitab? Liso on kül rikkas ja pealt nähha harritud tüdruk, agga et rikkus ja uhkus on temma süddant kõwwaks teinud, ei sa kiusatused ja köied temmast ärraseisma. Teie wanna päwades tulleks teile kurwastust, ja mulle elluks aiaks risti ja wallo. Wõtke Lõsna Tio Lenut perresse, kes peab eidele abbiks ja käe järrele ollema, ja minna otan kunni parrajat seltsi leian.“

Nüüd wast leidis An, mis temma piddi wastama: „Meile teed sa häbbi ja halba, et olleme sulle ausa pruti kulanud, ja sinna pakkud meile sandi plikkat abbiks. Ei minna tahha nisugust hilpharrakat perresse!“

Jürg pallus weel: „Ärge sage minno peale wihhaseks, armsad wannemad! Otsekui minna ei tohhi omma kalli wannemate tahtmise wasto naest wõtta, nenda ei wõi minna ka mitte nisugust wõtta, kedda mo südda ei kida. Andke mulle siis weel aega, kunni õiget ma leian.“

Ado ennam ei lausunud sõnna ja ka An issegi jäi